

Embedsgering til hans egen Vilkaarlighed, thi, dersom han føler sin Samvittighed besværet, saa kan han jo ophøre med at være Samsfundets Tjener. Jeg maa aldeles tiltræde, hvad der blev yttret af min ærede Nabo (F. N. Hansen). I den nugældende Anordning af 30te April 1824 staaer: „Brudevielsen tilfalder altid Sognepræsten for den Menighed, hvoraf Bruden er Medlem“, og fremdeles: „Iligesom det og tilfalder den lutherste Præst, til hvis Menighed en lutherst Brudgom hører, at forrette Vielsen, naar Bruden hører til den kattholste Kirke“; naar nu til disse nugældende Bestemmelser dette Lovforslag kommer og siger: „Naar Personer af forskjellige anerkjendte Troesfamsfund ønske kirkelig Vielse, skal en saadan fremtidigt kunne forrettes saavel af Brudgommens som af Brudens Præst, men i første Tilfælde“ o. s. v., saa troer jeg, at det er aabenbart, at man ikke her vil forandre det Forhold, hvori de enkelte Geistlige staae til deres forskjellige Kirker, men at man kun har de hidtil gjældende Bestemmelser om dette Forholds Ordning for Øie, og, idet man siger, at det for Fremtiden skal kunne forrettes saavel af Brudgommens som af Brudens Præst, saa hæver man derved de tidligere Bestemmelser, der synes at være i Strid med Grundloven. Jeg kan derfor ikke finde den allerringeste Betænkethed ved denne Paragraph.

F. N. Hansen: Jeg vil kun bemærke, at i det Lovsted, den ærede Ordfører oplæste, staaer, at Vielsen tilfalder o. s. v.; derved kan fornuftigvis efter Sprogbrugen kun forståes, at Indtægten tilfalder ham, thi man kan ikke sprogrigtigt sige, at en Vielse tilfalder en Præst; det synes mig da heller ikke at kunne komme i Betragtning ved denne Leilighed.

Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgrebs (F. N. Hansen) talte om, som de to eneste Muligheder, at Kirkesamsfundet enten kunde sige til sin Præst: Du skal vie Folk, hvoraf den Eine ikke hører til vort Troesfamsfund, eller: Du maa ikke vie dem; men der er virkelig en tredje Vej, som maaskee vilde være den rigtigste, Samsfundet i det Tilfælde kunde gaae, nemlig at sige: Du maa vie

dem, dersom Du vil, og det er slet ikke Andet, vi gaae ud fra her.

Cultusministeren: Jeg vil dog med Hensyn til hvad der nys blev yttret af den Taler, der sidst havde Ordet, bemærke — uagtet det maaskee vil blive udtalt af Ordføreren, men det er mig med Hensyn til Administrationen af nogen Vigtighed — at, naar der i en Anordning staaer: at Vielsen tilfalder den Præst, saa anseer jeg Præsten forpligtet til at foretage Vielsen, naar ikke andre Hindringer indtræde; thi, naar der siges, en Embedshandling tilfalder en Embedsmand at forette, saa kan dette ikke forståes eensdygt, paa den Maade, at ingen Andre maae forrette den, men han alene har Ret dertil, men det maa forståes saaledes, at han ogsaa er pligtig dertil, naar der ikke i andre Henseender er Noget imod, at Handlingen foretages. Jeg troer derfor, at, naar Paragraphen gaaer igjennem, som den er foreslaet, saa vil, i det Tilfælde, at man henvender sig til en Præst, og der opstaar Tvivl om Pligten, det Spørgsmaal være at besvare saaledes: ja, er det efter de øvrige Lovbestemmelser Pligt for Præsten at foretage Vielsen — og det var efter min Opfatning hidtil unægtelig Pligt for en lutherst Præst i vor Kirke at vie en Lutheraner og en Katholik. Derimod er det mig ikke bekjendt, og jeg erindrer, at jeg har nævnt dette Punkt tidligere, at en lutherst Præst ved nogen Lov er forpligtet til at sammenvie en Lutheraner eller overhovedet en Christen og en Jøde. Dette Ægtefæls tilskedees tidligere kun ved en Bevilling; der var intet Bud, der indeholdt hiin Forpligtelse, og jeg har derfor tidligere ved en anden Leilighed erklæret, at jeg ikke troede at kunne foretage Noget imod en Præst, der nægtede at gjøre det. Forøvrigt er det jo vel af de Tilfælde, der meget let ville kunne ordne sig, thi jeg skulde ikke troe, at det Tilfælde let vilde forekomme, at et Ægtepar skulde ville tilvinge sig Vielse af en Præst, der ikke vilde foretage den, naar der paa anden Maade er aabnet det Vej til at blive Ægtefolk. Der er jo maaskee i disse Bestemmelser Ting, der trænge til Forandring, men jeg troer, at dem skal man see at forandre paa et andet Sted, hvor disse Foran-